

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LIX. Deum laudat qui semper bona atque honesta docet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

roribus impedit. Sed tu ne hoc malum amplius ingravesceret, per filium tuum splendidissimam attollens facem, cunctos de Numinis tui cultu admonuisti.

παντοίαις παρημέρον· ἀλλὰ σὺ γε δὴ καὶ ἐγὼ ἔβρα, ἵνα μὴ τὸ κακὸν Ἰσὶ πλέον ἐπιείκη, καὶ θάρρον φῶς ἀναχῶν, ὑπέμνησας ἀπέλασται τὰ τὴν πάντας.

CAPUT LVIII.

Iterum Deo gloriam tribuit ex ministerio totius mundi.

HUjus rei fidem faciunt opera tua. Tua nos potestas innocentes efficit ac fideles. Sol & Luna ratis ac definitis cursibus feruntur; nec sine ordine circa mundi totius axem fidera volvuntur. Certa lege recurrunt temporum vices. Tuo verbo stat terra firma soliditas, & venti præstituto tempore moventur, & aquarum impetus irrequieto fluxu prolabitur. Mare immotis continetur terminis. Et quidquid per terras perque Oceanum diffunditur, hoc ad maximos & mirabiles usus fabricatum est. Quod quidem nisi ex voluntatis tue arbitrio ita generetur, procul dubio tanta diverfitas, & multiplex divisio potestatis, univerto orbi ac rebus humanis perniciem attulisset. Nam qui adversus se invicem bellum gesserunt, utique gravius adversus humanum genus depugnarent. Quod profecto faciunt, tametsi oculis non cernuntur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΗ.

δοξολογία πάλιν ἐκ τῶ κόσμου λειτουργίας.

Αἰσὶ πράξεις ταῦτα πρῶται τὰ πᾶσι ἀκράτος ἀνάγκη ἡμᾶς κῆ πιστὸς ἐργάζεσθαι ἡλίου καὶ σελήνης ἕνωμον ἔχουσι τὴν πορείαν. Ἐδὲ τὰ ἀστέρα ἀτακτῶν ἔχει τὴν ἑκαστοῦ κίνησιν ἀποφασίζονταί τῶν καιρῶν ἀμεινῶν μίμωσ ἀνακυκλῆσαι ἢ τῆς γῆς ἐδραία σῶσαι τὰ σὰ λόγῳ σωθῆσθαι καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἐπαχθέντα καιρῶν ποιεῖται τὴν κίνησιν ἢ τῶν ὑδάτων φορὰ θέρσα ἀπέσειν ἀπλῆστε ματος μύτην ἢ θάλασσα ὄρεσι ἐμπεδῶν λαμπηροσὶ ἔσ' ὅ, τι ἀντὶ τῆς γῆ καὶ τῶν ἀσμάτων συμπαρακίεθαι ἀρτῶτο πᾶν θάυμαται τὰ κ' χρησιμοις τεχνάζεσθαι λυσταλείας. Ἐπὶ μὴ κατὰ κρίσιν τ' σῆς βελήσεως ἐπὶ τῶν ἀναμφιδόλως ἀν' ἡ τὸσαῦτη διαφύρα, καὶ πολλῆ τῆς θεοσίας διακρίσει, παρὶ τῶν καὶ τοῖς πρᾶγμασιν ἐλυμνησθῶ. οἷον ἀπὸ ἐαυτῶν μαχεοδέντες, χαλεπώτερον αὐτῶν ἀνθρωπίνῳ ἐμαχέσαντο γρηὶ ὁπ' ἡμῶν ὁμοῦ μῆροι πρᾶτῆσι.

CAPUT LIX.

Deum laudat, qui semper bona atque honesta docet.

GRatias tibi plurimas agimus omnium Domine ac summe Deus. Nam quanto magis ex discrepantibus studiis humana natura cognoscitur, tanto magis apud recte sentientes & vere virtutis studiosos, divinae religionis disciplina stabilitur. Ceterum quisquis curari se non sinit, ne id alii imputet. Quippe medicina quæ præest curationi, palam omnibus proposita est. Illud tantum cavendum est, ne quis eam religionem violet, quam puram & immaculatam esse res ipsæ testantur. Proinde universi fruamur hujus boni nobis indulti consortio, hoc est pacis amœnitate; & animi nostri conscientiam, ab omnibus quæ illi contraria sunt abducamus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΘ.

δοξολογία εἰς Θεὸν αὐτὸν διδ' ἀσκήσῃ τὰ κατὰ

Χαίρετε Θεοί· ὅθεν γὰρ διαφύρασιν ἀπὸ τῶν ἀσμάτων ἢ ἀνθρωπότης γνωρίζεται, τοσούτων μᾶλλον τοῖς ὀρθότερον φερόμενα καὶ γνησίου πμυλομορφοῦς θεοσῆς, τὰ ἑ θεοῦ λόγῳ μακάρα σωθῆσθαι. πλὴν ὅς τις αὐτῶν ἐπεπνεύσθαι κωλύει, ἄλλῳ τῶτο μὴ λογίζεσθαι διατεκνῆ τῶν ἰαμάτων ἀποκαθέραιματων εἰς τεμφανῆς περὶ κινήσιν. μόνον μὴ κατὰ βλαπῆτω τῶν ὅπως ἀρχαίων καὶ τῶν πρᾶγμασιν παρεργῶν, χρῆσθαι μεθὰ τῶν παλῶν ἀνθρώπων τῆς ἐδοθέντος ἀγαθῶν κλησία, τετέστι τῶν τ' εἰρήνης καλῶν χρονοῦ τες δηλαδὴ τὴν σωθῆσθαι ἀπὸ πᾶσιν ἐναντίς.

